

og hvis transitvisummet er udstedt, efter at transitlandet hos bestemmelseslandet har sikret sig, at den pågældende asylansøger opfylder indrejsebetingelserne i bestemmelseslandet, er sidstnævnte land ansvarligt.

- e) Hvis en asylansøger er indrejst i Schengen-området uden at være i besiddelse af nødvendigt rejsedokument, er det land ansvarligt, over hvis ydre grænse ansøgeren er indrejst.
- f) Hvis en asylansøger allerede har en ansøgning under behandling i et land og indgiver en ny ansøgning, er det land ansvarligt, som behandler den første asylansøgning.
- g) Hvis en asylansøger, der ikke har forladt Schengen-området, tidligere har indgivet en ansøgning, hvorom et land har truffet endelig afgørelse, og indgiver en ny ansøgning, er det land ansvarligt, som behandlede den tidligere ansøgning.

Efter artikel 30, stk. 2, fritages et land for sit ansvar efter stk. 1, såfremt et andet land efter artikel 29, stk. 4 (ud fra særlige hensyn navnlig til national lovgivning), har påtaget sig at behandle asylansøgningen.

Det følger endelig af artikel 30, stk. 3, at såfremt ansvaret ikke kan placeres på grundlag af kriterierne i stk. 1, er det land ansvarligt, som asylansøgningen er indgivet til.

De processuelle regler om overførsel og tilbageførsel af udlændinge efter reglerne i Schengen-konventionens kapitel 7 foreslås indsat i udlændingeloven som § 48 a. Der henvises derfor til bemærkningerne til den foreslåede § 48 a i forslaget § 1, nr. 30.

Ændringen svarer til § 1, nr. 5, i lov nr. 387 af 6. juni 1991 (EF-asyllkonventionen).

Til nr. 17

Der er tale om en konsekvensændring som følge af forslaget § 1, nr. 13.

Til nr. 18

Det foreslås, at § 34 om politiets beføjelser til at beslutte, at en udlænding skal deponere sit pas m.v., stille sikkerhed, tage ophold eller give møde efter politiets nærmere bestemmelse, også skal omfatte de tilfælde, hvor der skal træffes afgørelse om overførsel eller tilbageførsel til et andet Schengen-land efter Schengen-konventionen.

Dette svarer til, hvad der i dag gælder med hensyn til afvisning, udvisning og udsendelse. Der er ikke tilsigtet nogen ændring i reglens anvendelsesområde.

Ændringen svarer til § 1, nr. 7, i lov nr. 387 af 6. juni 1991 (EF-asyllkonventionen).

Til nr. 19

Den foreslåede ændring af § 36, stk. 1, 1. pkt., medfører, at politiet kan bestemme, at en udlænding skal frihedsberøves for at sikre muligheden for, at den pågældende kan overføres eller tilbageføres til et andet Schengen-land efter Schengen-konventionen.

Dette svarer til, hvad der i dag gælder med hensyn til afvisning, udvisning og udsendelse. Der er ikke tilsigtet nogen ændring i reglens anvendelsesområde i øvrigt.

Ændringen svarer til § 1, nr. 8, i lov nr. 387 af 6. juni 1991 (EF-asyllkonventionen).

Til nr. 20

Den foreslåede ændring af § 37, stk. 5, indebærer, at kæremål i forbindelse med frihedsberøvelse ikke har opsættende virkning med hensyn til gennemførelse af beslutning om afvisning, udvisning eller udsendelse under henvisning til, at udlændingen ikke har ret til at opholde sig her i landet efter reglerne i kapitel 1 og 3-5.

Dette svarer til, hvad der i dag gælder med hensyn til afvisning og udvisning.

Da ændringen ikke skyldes Danmarks tiltræden til Schengen-samarbejdet, foreslås det, at ændringen træder i kraft dagen efter lovens bekendtgørelse i Lovtidende, jf. forslaget § 3.

Til nr. 21

Den foreslåede affattelse af § 37, stk. 5, indebærer, at kæremål i forbindelse med en frihedsberøvelse ikke har opsættende virkning med hensyn til gennemførelse af beslutning om overførsel eller tilbageførsel efter Schengen-konventionen.

Dette svarer til, hvad der i dag gælder med hensyn til afvisning og udvisning, og hvad der efter ikrafttrædelsen af forslaget § 1, nr. 20, vil gælde med hensyn til udsendelse.

Ændringen svarer til § 1, nr. 9, i lov nr. 387 af 6. juni 1991 (EF-asyllkonventionen).

Til nr. 22

Efter den foreslåede bestemmelse i § 38, stk. 1, skal ind- og udrejsekontrol ved grænsen til et land, der ikke er tilsluttet Schengen-konventionen, finde sted i medfør af Schengen-konventionens artikel 6.

Af artikel 6, stk. 1, fremgår, at grænsetrafikken ved de ydre grænser kontrolleres af de kompetente myndigheder. Kontrollen gennemføres for Schengenlandene efter ensartede principper inden for rammerne af den nationale kompetence og lovgivning